

Livorgan, „Aarhus Stiftstidende“, hvori det fremhæves, at den eneste, som i Virkeligheden har Forstand paa Udenrigspolitik her i Landet, er Grev Bent Holstein. Og naar det ærede Medlem taler her i Tinget og giver os sine udenrigske Eksposcer, skulde man virkelig tro, at han var den eneste, der overhovedet har Mulighed for at kunne give et Eksposé og ikke denne sølle Minister, der sidder dernede. Gud fri os for de Eksposcer, det ærede Medlem giver os af Udenrigspolitik her i Rigsdagen! Jeg vil i Anledning af, at det ærede Medlem taler med Haan om de Taler, som Udenrigsministeren har holdt i to Provinsbyer, sige, at disse Taler er nogle af de bedste Taler, nogen dansk Udenrigsminister nogen Sinde har holdt. (Hør, Hør!). Jeg forstaa saa udmærket den fortræffelige Bemærkning fra det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott om, Beskedenhed i denne Sammenhæng.

Det er saadan sin Sag for en Venstremand overhovedet at have nogen Diskussion med det ærede Medlem Hr. Holstein. Det ærede Medlem Hr. Holstein har i 1919 udgivet nogle Avisartikler, der hedder: „Det officielle Danmark i Krigens Skær“. Deri skrev det ærede Medlem: „Danske Venstrepolitikere, hvis politiske Horisont naturligvis ender, om ikke ved Gaardens Skræpper, saa dog ved Danmarks Grænser, har af Hørup faaet Attest for, at dette var godt og bør saa være.“ Mere Forstand har vi ikke paa dette Spørgsmaal, og derfor er der heller ikke nogen særlig Grund for mig til at beskæftige mig med, hvad det ærede Medlem maatte mene.

Men jeg synes heller ikke, der er nogen særlig Grund for det ærede Medlem til at gaa saa stærkt ind paa Venstre og at ville have at vide, hvorledes vor Stilling er i „Ben“-Spørgsmaalet. Det ærede Medlem kan se vor Stilling ved Afstemningen. Det bliver det afgørende. Der kan i et Parti være forskellige Afskygninger, og det er muligt, at det ærede Medlem har Forbindelse med en Afskygning, der har en Mening, der gaar i samme Retning som det ærede Medlems, men det er Afstemningerne, der er afgørende i det politiske Liv, og ikke private Udtalelser. Jeg kender ikke noget til, hvad det ærede Medlem sigter til; men der maa ligge noget bagved det, naar det ærede Medlem siger det. Man kan ikke kontrollere det. Det ærede Medlem citerer private Skrivelser, jeg ikke kender, vi har ikke haft dem i Udvalget. Det ærede Medlem sigter rimeligvis til noget, som Presseattachéen har udtalt. Men det er i en privat Skrivelse, maa jeg formode. Venstres Stilling i „Ben“-

Spørgsmaalet er, som alle ærede Medlemmer ved, klart udtalt af Statsministeren. Statsministeren har udtalt, at der her forelaa et Spørgsmaal, der ikke kunde afgøres særskilt for Udenrigsministeriets Tjenestemænd, men at disse Tjenestemænds Stilling maatte være den samme som andre Tjenestemænds.

Det ærede Medlem Hr. Fraenkel sagde, at han vilde tro, at Venstre vilde have stillet sig anderledes til „Ben“-Spørgsmaalet, hvis det havde været en anden Regering, der skulde lave en organisatorisk Lov. Men det er ikke en organisatorisk Lov for Udenrigsministeriet, vi her behandler. Det er et Lovforslag om Ændring i Tjenestemandsløven. Hele Udvalget er gaaet med til, at det skulde være saadan, og vi er i den Grad gaaet med til det, at vi har sendt hele Sagen tilbage til Lønningsraadet for at faa en Omarbejdelse. Jeg kan ikke indse andet end at dette, som ogsaa fremhævet af Ministeren og det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott, netop er den lige og korrekte Linie, og jeg nærer for Resten heller ikke Tvivl om, at vi nok under Sagens videre Behandling skal vide at finde hinanden.

Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen var inde paa Spørgsmaalet om Uniformen. Det er et ret betydningsløst Spørgsmaal. Jeg kunde forstaa, om man bestemte, at ingen Tjenestemand længere maatte bære Uniform her i Landet. Det var der Mening i. Men at sige, at Tjenestemænd skal være frit stillede med Hensyn til, om de vil bære Uniform eller ej, er uheldigt. Enten skal de have Uniform, eller ogsaa skal de ikke have Uniform. Det er sagt mig af Tjenestemænd i de forskellige Etater, at en Uniform er den billigste Klædning; den kunde man bære hele Aaret og ved alle Lejligheder, og naar man ikke kunde bære den længere, kunde man sælge den. Skulde de derimod som Fæstdragt have Livkjole, blev det i sig selv dyrere, og tilmed maatte en saadan, naar det drejede sig om Brug af den ved Dagslys, være meget pæn for at se ordentlig ud. Derfor beder de af Sparsommelighedshensyn om at faa Lov til at beholde Uniformen. Mig er det akkurat ligegyldigt. Skal vi røre ved det Spørgsmaal, maa vi have en generel Ordning og ikke en partiel Ordning.

Holstein: Jeg har med Interesse konstateret det ærede Medlem Hr. Moltens Tilfredshed med den højtærede Udenrigsministers udenrigske Taler i Svendborg og Fredericia. Det ærede Medlem Hr. Rode har ogsaa udtrykt sin Tilfredshed; i en saadan Grad er han tilfreds, at han finder, at der er ikke anden Forskel mellem Ven-